

[Indenrigsministeren]

repræsenteret i folketinget indirekte, som de er her i dag, og af mindretallene. Jeg synes egentlig, det er fantastisk, at jeg skal stilles over for fem spørgsmål af to spillere under hvert spørgsmål om en ting, der burde være kommunens egen sag.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg fortsat er af den opfattelse, at det først og fremmest er byrådet og i tilfælde af uoverensstemmelse byrådets flertal – og her er det efter min mening et komfortabelt flertal – der træffer de beslutninger, der angår den kommune og dens borgere, i det omfang det er kommunens kommunalbestyrelse, der skal træffe disse beslutninger.

Den opfattelse kan ingen få mig bort fra. Det er den frihed, alle andre kommuner har, og der gælder kun en undtagelse for de tre magistratskommuner af den årsag, at der for hver enkelt af dem er truffet speciel beslutning i folketinget om oprettelsen af en magistrat. I den forbindelse har ministeren fået tillagt en beføjelse til at gribe ind, hvis tingene er forkerte eller efter hans opfattelse udvikler sig forkert.

Da jeg er af den opfattelse, at den kritik, der fra mindretallet i Århus byråd er rejst af forslaget, ikke er tilstrækkelig stærkt begrundet, sådan at den kan få mig til at tilsidesætte flertallets opfattelse af tingene, og jeg i øvrigt personlig med det kendskab, jeg har til forholdene, ikke finder, at den sagsfordeling, der er tale om i Århus, er uforvarselig, uantagelig eller noget, der kan sammenlignes dermed, ser jeg ikke nogen grund til, at jeg skal tilsidesætte flertallets indstilling til ministeren.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Nu må jeg lige gøre ministeren opmærksom på, at ingen af de to repræsentanter for Århus hverken fysisk, åndeligt eller ved familieband er direkte knyttet til Århus byråd. Jeg glæder mig i og for sig over, at ministeren har bemærket den interesse, vi har vist denne sag, for den er jo principiel, nemlig om det er rigtigt, at en kommune får tilladelse til at lave sådan noget mismask, som her er lavet.

Men jeg vil blot notere, at ministeren betragter sin godkendende myndighed i denne sag som en formssag, en formalitet, uanset at det drejer sig om en af landets allerstørste

kommuner, uanset at det er en ting, der er af overordentlig principiel betydning for andre kommuner. Det må vi så tage til efterretning. Jeg er bare ked af det. Jeg ønsker, at det kommunale selvstyre skal handle under ansvar, men når der er en bestemmelse som denne, der administreres så åbenlyst urimeligt, ville jeg helst have, at ministeren havde brugt sin myndighed til at sige, at man burde lave det lidt mere fornuftigt og besindigt. Men lad nu det ligge.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at jeg nok ved, at ingen af de herrer spillere er repræsenteret i Århus byråd eller ved familieband forbundet med Århus byråd, men jeg har mærket en ganske betydelig politisk forbundethed med det mindretal, der ikke er tilfreds med flertalsafgørelsen. Men den omstændighed, at der er denne politiske forbundethed, kan ikke få mig til at ændre min opfattelse af, at byrådet i alt væsentligt bør have retten til først og fremmest at bestemme, hvordan deres forhold skal være, og stå til ansvar over for borgerne derfor.

Jeg forstår slet ikke bemærkningen om, at denne sag er af overordentlig stor og principiel betydning for mange, for alle de ændringer, der sker i udvalgsstrukturen, af alle tænkelige arter, som kommer ind til indenrigsministeriet, er i mange tilfælde mindst lige så vidtgående som de ændringer, der her er tale om. Vi anlægger dér nøjagtig den samme synsvinkel, nemlig at hvis det er en flertalsbeslutning – og det skal der jo være som forudsætning for, at den kommer ind til indenrigsministeriet – og hvis den ligger inden for normalstyrelsesvedtægtens rammer og principper, må det først og fremmest være kommunalbestyrelsen selv, der afgør, hvordan de ønsker deres lokale forhold klaret.

Jeg er stadig væk af den opfattelse, hr. Ole Bernt Henriksen, at det forhold, at der her i forbindelse med lovgivningen for mange år siden blev tillagt indenrigsministeren en beføjelse til i visse tilfælde at gribe ind over for uhensigtsmæssige dispositioner i tre konkrete kommuner, ikke giver mig en ret til at betragte de tre kommuner principielt anderledes, end jeg ville betragte en hvilken som helst anden kommune, der lægger et forslag frem om ændringer af sin styrelsesvedtægt,